

نزای: (اللّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَعَذَابِ النَّارِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ)

له ئهیی هوره پره وه -ره زای خوی لیبت- ده لیت: پیغمبر -صلی الله علیه وسلم- نزای ده کرد وده یه رموو: «اللّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ النَّارِ، وَعَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ»، واته: «خودایه من په نات پیده گرم له سزای گور، په نات پیده گرم له سزای دوزخ، په نات پیده گرم له فیتنه ی ژبان و فیتنه ی مردن، و په نات پیده گرم له فیتنه ی مه سیحی ده جال». وله ریوایه ته که ی (مسلم) دا: «ئه گه یه کیچک له ئیوه بو ته شه هود (ته حیات) دانیشته له کاتی نوپژ ئه و با په نا به خوی گه و ره بگریته له چوار شت: بلیت: «خودایه من په نات پیده گرم له سزای دوزخ...». پاشان وه کو فه رموو ده که ی پیشوو ئه وانی تری فه رموو.

[صه حیه] [بوخاری و موسلیم هاوران له سه ری]

پیغمبر -صلی الله علیه وسلم- په نای به خوی گه و ره گرت له چوار شت، و فه رمانی پیمان کرد له نوپژدا له کاتی (ته شه هود - ته حیات) دا په نا به خودا بگریته له چوار شت: سزای ناو گور، و سزای دوزخ، و شه هوات و شوبه اته کانی دونیا، و فیتنه و تاقیکردنه وه کانی ناو گور، په نای به خودا گرت لیان؛ به هوی ترسناکیان، و تاقیکردنه وه و فیتنه ی ناو گور هؤکاره بو سزای ناو گور، و فیتنه ی ئه وانه ی له ژبان له فیتنه و تاقیکردنه وه ی ده جاله کان ئه وانه ی که پوچهل و به تال له وینه ی هق و راستی نیشانده دن، و گه و ره ترین فیتنه ی که له کوتایی دونیادا ده رده چیت بریتیه له مه سیحی (ده جال و بویه به تایهت باسیکراوه (ئه م نزایه له کوتا رکات له پاش سه لواتدانی ئیبراهیمی ده خویندریت

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/3103>

